

Sfânta și Marea Marți, 7 Aprilie, 2026 (Denie) Sf. Mc. Caliopie; Sf. Ier. Gheor- ghe Mărturisorul, episcopul Mitilenei

Iezechiel 1

²¹ Când mergeau făpturile vii, mergeau și roțile; când se opreau ele, se opreau și roțile; când ele se ridicau de la pământ, odată cu ele se ridicau și roțile, căci duh de viață era în roți.

²² Asemănarea de deasupra capetelor făpturilor celor vii era ca tăria cerului¹, ca o înfățișare de cristal răspândită pe deasupra aripilor lor;

²³ iar sub tăria cerului, aripile lor întinse, bătând una spre alta; și câte două pentru fiecare, cu care își acopereau trupurile.

²⁴ Și'n timp ce ele zburau, auzeam fâlfâitul aripilor lor ca un glas de ape multe,² ca glasul Celui-Puternic; când mergeau, era sunet de grai ca un zgomot de oaste tăbărâtă; când stăteau, aripile lor încetau.

²⁵ Și, iată, glas de deasupra tăriei

---

¹ *steréoma* = „firmament”; „boltă cerească”; precum în Fc 1, 5 și urm.

² De aici până la sfârșitul versetului, cf. Codex Alexandrinus și T. M.

cerului ce se afla peste capetele lor! Când ele se opreau, aripile li se lăsau în jos.

²⁶ Iar deasupra tăriei cerului ce se afla deasupra capetelor lor era ceva ca înfățișarea safirului; și ceva ce semăna cu un tron; iar peste ceea ce semăna cu un tron era o asemănare ca înfățișarea unui om, deasupra.

²⁷ Și am văzut ceva ca fața chilimbarului și ca o înfățișare de foc împrejurul lăuntrului său; în sus de ceea ce părea a fi coapsele sale și până jos de la ceea ce părea a fi coapsele sale am văzut înfățișare de foc, și strălucirea ei de jur-împrejur.

²⁸ Precum arată curcubeul din nor în zi de ploaie, așa era vederea strălucirii de jur-împrejur. Aceasta a fost vederea asemănării slavei Domnului;³ și am văzut și am că-

---

³ Vedenia lui Iezechiel prezintă o imagine foarte complicată, a cărei exegeză nu e niciodată îndeajuns de limpede, mai ales că traducerile din ebraică au la bază texte în stare precară. Evident, autorul se ferește de reprezentări antropomorfe, de unde precauția prin expresii de genul:

zut cu fața la pământ și am auzit glas grăind.

Ieșirea 2

5 Atunci fata lui Faraon s'a coborât la Râu să se scalde, în timp ce slujnicele ei se preumblau de-a lungul râului. Și văzând ea lădița în păpuriș, și-a trimis slujnica de-a luat-o.

6 Și dac'a deschis-o, a văzut în lădiță un copil plângând. Fetei lui Faraon i s'a făcut milă de el și a zis: „Acesta-i dintre pruncii Evreilor”.

7 Dar sora sa a zis către fata lui Faraon: „Vrei să mă duc să-ți chem o doică dintre femeile Evreilor ca să-ți alăpteze copilul?”

8 Fata lui Faraon i-a zis: „Du-te!” Iar copila s'a dus și a chemat-o pe mama pruncului.

9 Atunci fata lui Faraon i-a zis: „Ia-mi copilul acesta și alăptează-mi-l, iar eu am să-ți dau plata cuvenită!” Femeia a luat copilul și l-a alăptat.

10 Și dacă băiatul a crescut, ea i l-a adus fetei lui Faraon. El i-a fost acesteia ca un fiu, iar ea i-a pus

---

„înfățișare”, „asemănare”, „părând a fi”, „ca un”, „ca o”, „asemenea”... Oricum, poate fi susținută ideea unui Dumnezeu atotputernic, omniprezent, omniscient, inaccesibil în esența Sa.

numele Moise, pentru că zicea: „Din apă l-am scos”⁴.

Iov 1

13 Și a fost că ntr'o zi feciorii lui Iov și fiicele lui beau vin⁵ în casa fratelui lor mai mare.

14 Și iată că un vestitor a venit la Iov și i-a spus: „Perechile de boi arau și asinele pășteau pe lângă ei,

15 când prădătorii⁶ au năvălit asupra și leau dus, iar pe slugi le-au trecut prin sabie; eu singur am scăpat și-am venit să-ți dau de veste!”

16 În timp ce el încă grăia, un alt vestitor a venit la Iov și i-a spus: „Foc din cer⁷ a căzut și a mistuit

---

⁴ În ebraică: **Moșé**, derivat din verbul **māšā** = „a scoate din”. Etimologie populară, care vrea să sugereze că Moise e primul mântuit. E greu însă de presupus că fiica lui Faraon cunoștea ebraica. Majoritatea lingviștilor biblici sunt de acord că numele e de origine egipteană: **mosis** sau **moses** = „fiu”, și poate fi întâlnit, întreg sau prescurtat, în numele unor divinități sau faraoni: **Tuthmosis** = fiul lui Thot, **Ramses** = fiul lui Ra.

⁵ Ebr.: „mâncau și beau vin” (ca în versetele 4 și 18).

⁶ Ebr.: „Sabeenii” = trib nomad din vecinătatea Medinei.

⁷ Ebr.: „Focul lui Dumnezeu”, ceea ce ar sugera că această calamitate ar fi opera lui Dumnezeu. Textul Septuagintei trimite la fenomenul natural al

oile, arzându-i și pe păstori; eu singur am scăpat și-am venit să-ți dau de veste!”

17 N'a sfârșit bine vorba când un alt vestitor a venit la Iov și i-a spus: „Caldeii⁸ au năvălit asupra-ne în trei pâlcuri, au înconjurat cămilele și le-au luat, iar pe slugi le-au ucis cu sabia; eu singur am scăpat și-am venit să-ți dau de veste!”

18 În timp ce încă vorbea, un alt vestitor a venit și i-a spus lui Iov: „Feciorii tăi și fetele tale mâncau și beau vin în casa fratelui lor mai mare,

19 când iată că dinspre pustie un vânt puternic s'a stârnit de năpras-nă, a zguduit cele patru colțuri ale casei, casa s'a prăbușit peste copiii tăi, iar ei au murit; eu singur am scăpat și-am venit să-ți dau de veste”.

20 Atunci Iov s'a sculat, și-a sfâșiat hainele, și-a tuns părul capului, și-a presărat țărână pe cap⁹, a căzut cu fața la pământ și s'a închinat, zicând:

21 „Gol am ieșit din pânțelele

fulgerului-trăsnet.

⁸Textual: „Călăreții”. Prin Caldei se înțelegeau triburile aramaice ecvestre, care se ocupau cu jaful și care puteau izbi dinspre răsărit sau dinspre miazănoapte.

⁹Acest ultim gest ritual nu se află în Textul Masoretic și lipsește din unele versiuni ale Septuagintei.

maicii mele, gol mă voi întoarce'n matca mea¹⁰; Domnul a dat, Domnul a luat; cum I-a plăcut Domnului, așa s'a făcut¹¹; fie numele Domnului binecuvântat!”

22 Întru acestea toate câte i s'au întâmplat, Iov nu a păcătuit în fața Domnului și nu L-a făcut pe Dumnezeu nebun.

Matei 24

36 Iar de ziua și de ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.

37 Și precum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi și venirea Fiului Omului;

38 că precum în zilele acelea de dinainte de potop oamenii mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie,

39 și n'au știut până ce a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și venirea Fiului Omului.

40 Atunci, din doi care vor fi în

---

¹⁰Textual: „gol mă voi întoarce acolo”. E vorba de dubla semnificație a cuvântului „mamă”: mama care-l aduce pe om în viață prin naștere și mama universală, pământul, din care Dumnezeu l-a zidit pe Adam și în care omul, prin păcat, avea să se întoarcă (vezi Fc 2, 7; 3, 19).

¹¹ „...cum I-a plăcut Domnului, așa s'a făcut”, expresie proprie Septuagintei.

țarină, unul va fi luat și altul va fi lăsat;

⁴¹ din două, care vor măcina la râșniță, una va fi luată și alta va fi lăsată.

⁴² Așadar, privegheați, că nu știți în care zi vine Domnul vostru.

⁴³ Să cunoașteți însă aceasta, că de-ar ști stăpânul casei la care ceas al nopții vine furul, ar priveghea și n'ar lăsa să i se spargă casa.

⁴⁴ De aceea și voi fiți gata, că'n ceasul în care nu gândiți va veni Fiul Omului.

⁴⁵ Cine este oare slujitorul credincios și înțelept, pe care stăpânul l-a pus peste slugile sale ca să le dea hrană la timp?

⁴⁶ Fericit e slujitorul acela pe care, venind stăpânul, îl va găsi făcând așa;

⁴⁷ adevăr vă grăiesc că-l va pune peste toate avuțiile sale.

⁴⁸ Dar dacă slujitorul acela, rău fiind, va zice în inima sa: Stăpânul meu întârzie...,

⁴⁹ și va începe să-i bată pe cei ce slujesc împreună cu el, să mănânce și să bea cu bețivii,

⁵⁰ stăpânul aceluia slujitor va veni în ziua când el nu se așteaptă și'n ceasul pe care nu-l știe

⁵¹ și-l va despica în două¹² și partea lui o va pune cu fățarnicii. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

Matei 25

¹ Atunci asemenea-se-va împărăția cerurilor cu zece fecioare care, luându-și candelile, au ieșit într-o întâmpinarea mirelui.

² Dar cinci dintre ele erau nebune¹³ și cinci înțelepte.

³ Cele nebune, luându-și candelile, n'au luat cu ele și untdelemn.

⁴ Iar cele înțelepte, odată cu candelile și-au luat și untdelemn în vase.

⁵ Dar zăbovind mirele, au ațipit toate și au adormit.

⁶ Iar la miezul nopții s'a făcut strigare: Iată, vine mirele!, ieșiți într-o întâmpinarea lui!

⁷ Atunci s'au sculat toate fecioarele acelea și și-au împodobit candelile.

---

¹² Traducere literală. Expresia conotează o pedeapsă aspră, cum ar fi demiterea din dregătorie, separarea de trupul comunității căreia îi aparține, dar și separarea trupului de suflet (unul mergând în pământ, iar celălalt cu „fățarnicii”).

¹³ = Proaste, prostute, neghioabe, înguste la minte, neprevăzătoare – dar responsabile.

8 Iar cele nebune le-au zis celor înțelepte: Dați-ne din untdelemnul vostru, că nouă ni se sting candelile.

9 Dar cele înțelepte le-au răspuns, zicând: Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă și nici vouă. Mai bine mergeți la cei ce vând și cumpărați-vă.

10 Deci, plecând ele să cumpere, a venit mirele, iar cele ce erau gata au intrat cu el la nuntă și ușa s'a închis.

11 Mai pe urmă au sosit și celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide-ne!

12 Iar el, răspunzând, le-a zis: Adevăr vă spun, pe voi nu vă știu!

13 Drept aceea, privegheați, că nu știți ziua și nici ceasul în care Fiul Omului va veni.

14 Aceasta este asemenea unui om care, plecând departe, și-a chemat slugile și le-a încredințat averea sa:

15 unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, altuia unul, fiecăruia după puterea lui, și a plecat.

16 Îndată plecând cel ce primise cinci talanți, a lucrat cu ei și a câștigat alți cinci talanți.

17 De asemenea, și cel cu doi a câștigat încă doi.

18 Iar cel care primise un talant s'a

dus, a săpat în pământ și a ascuns argintul stăpânului său.

19 Și după multă vreme a venit și stăpânul acelor slugi și s'a socotit cu ele.

20 Și apropiindu-se cel care primise cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: Doamne, cinci talanți mi-ai dat; iată alți cinci talanți am câștigat cu ei.

21 Zisu-i-a stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.

22 Apropiindu-se și cel care primise doi talanți, a zis: Doamne, doi talanți mi-ai dat; iată alți doi talanți am câștigat cu ei.

23 Zisu-i-a stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.

24 Apropiindu-se apoi și cel care primise un talant, a zis: Doamne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n'ai semănat și aduni de unde n'ai răspândit

25 și, temându-mă, m'am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată, ai ce este al tău.

26 Și răspunzând stăpânul său, i-a zis: Slugă vicleană și leneșă, știai că

secer unde n'am semănat și adun de unde n'am răspândit?

27 Se cuvenea deci să dai argintul meu la zarafi și eu, venind, aș fi luat ceea ce este al meu cu dobândă.

28 Așadar, luați de la el talantul și dați-l celui care are zece talanți.

29 Că tot celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel ce nu are se va lua și ceea ce i se pare că are.

30 Iar pe sluga cea netrebnică aruncați-o într-un întuneric cel mai din afară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

31 Iar când va veni Fiul Omului într-o slava Sa și toți sfinții îngeri cu El, atunci va șede pe tronul slavei Sale.

32 Și se vor aduna în fața Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții precum desparte păstorul oile de capre.

33 Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga.

34 Atunci Împăratul va zice celor din dreapta Sa: «Veniți, binecuvântații Părintelui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii.

35 Că am flămânzit și Mi-ați dat să mănânc; am însetat și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M'ați primit;

36 gol, și M'ați îmbrăcat; bolnav, și M'ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine».

37 Atunci Îi vor răspunde dreptii, zicând: «Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? sau însetat și Ți-am dat să bei?

38 sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat?

39 sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine?»

40 Și răspunzând Împăratul, le va zice: «Adevăr vă spun, întrucât ați făcut unuia dintr'acești foarte mici frați ai Mei¹⁴, Mie Mi-ați făcut».

41 Atunci va zice și celor din stânga: «Duceți-vă de la Mine, blestemăților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui¹⁵.

42 Că am flămânzit și nu Mi-ați dat să mănânc; am însetat și nu Mi-ați dat să beau;

43 străin am fost și nu M'ați primit; gol, și nu M'ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M'ați cercetat».

44 Atunci vor răspunde și ei, zi-

¹⁴ = Umili, neînsemnați, neluați în seamă; suferinzii cu care Hristos Se identifică. Criteriul Judecării îl constituie faptele iubirii de aproapele (dar și credința mărturisită, cf. 10, 32).

¹⁵ Compară cu v. 34: „focul cel veșnic” nu a fost creat la „întemeierea lumii”!

când: «Doamne, când Te-am văzut flămând sau însetat sau străin sau gol sau bolnav sau în temniță și nu Ți-am slujit?»

⁴⁵ Atunci le va răspunde, zicând: «Adevăr vă spun, întrucât nu ați făcut unuia dintr'acești foarte mici, nici Mie nu Mi-ați făcut».

⁴⁶ Și vor merge aceștia la osânda veșnică, iar dreptii la viața veșnică».

Matei 26

¹ Și după ce a sfârșit Iisus toate cuvintele acestea, le-a zis ucenicilor Săi:

² „Știți că peste două zile vor fi Paștile și Fiul Omului Se va da să fie răstignit”.¹⁶

Tâlcuire

Acum, poporul, preoții și mai-marii iudeilor ascultă pentru cea din urmă oară cuvântul Domnului în templu, și acest cuvânt a fost atotcuprinzător: a cuprins toate cele trecute, cele de față și cele viitoare. Prin întrebarea privitoare la Ioan, Domnul a dat să se înțeleagă că El este Mesia Cel adevărat; prin pilda celor doi fii, a arătat că iudeii vor fi lepădați, iar în locul lor vor fi chemați păgânii; prin pilda lucrătorilor viei le-a spus că pe cei lepădați îi așteaptă pierzarea; prin pilda nunții fiului de împărat a învățat că și dintre cei ce vor veni la Dânsul nu toți vor fi vrednici, ci se vor arăta unii pe care pe bună dreptate îi va arunca în întunericul cel mai din afară; răspunzând la întrebările privitoare la dajdia către cezarul și la cea dintâi poruncă, precum și prin cuvântarea de osândă arată trăsăturile proprii vieții mântuitoare; în fine, luând deoparte pe ucenici, le-a prevestit nenorocirile viitoare ale Ierusalimului și le descoperă taina venirii Sale celei de-a doua. Ar fi fost de ajuns pentru cineva să asculte toate acestea cu lua-

---

¹⁶ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

re-aminte, pentru a se încredința că El este adevăratul Mântuitor al lumii – Hristosul și să se supună poruncilor și învățaturii Lui. Până în ziua de azi, citirea capitolelor din Evanghelie privitoare la tot ce s-a întâmplat în ziua aceea este cel mai puternic mijloc de a învia credința în Domnul și, deșteptând în creștin conștiința a ceea ce trebuie să fie și trebuie să aștepte el, de a-i înfierbânta râvna, arătându-l mărturisitor al Domnului nu doar cu gura, ci și cu fapta.¹⁷

---

¹⁷ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.